

561. Malsta kyrka.

Pl. 125.

Litteratur: E. Brate, Anteckningar 1915 (ATA); G. Lovén, Brev till B. Bergman ^{15/11} 1925 (ATA).

Äldre avbildningar: Brate, foto 1915 (ATA); G. Lovén, teckning 1925 (ATA).

Runstensfragmentet, som påträffades år 1911 i en åker Ö om Malsta kyrka, förvaras nu vapenhuset.

Grå sandsten. Mått 0,19 × 0,23 m. Ristningen är tydlig.

Inskrift:

... - **ruanm**
5

... *runar*.

»... runorna.»

Till läsningen: Av runan 1 återstår endast ett mycket kort stycke nedtill. Sammanhanget torde visa, att denna runa varit sista runan i [rist]i. Därefter följer närmast två korta linjer, som av ställningen att döma ha tillhört en r-run. Av 3 u återstår ungefär hälften.

Det torde icke kunna råda något tvivel om att ristaren har åsyftat ordet **runar**. 4—6 **anm** ha nämligen kommit att ställas upp och ned, vilket sannolikt beror på att slingan just vid 4 **n** gör en kraftig sväng. En utmärkt parallell erbjuder U 229 Gällsta, Vallentuna sn, vars sista ord, av Öpir, har ristats **ruan** i st. f. **runa**, av samma skäl.

562. Malsta kyrka.

Pl. 125.

Litteratur: G. Lovén, Brev till B. Bergman ^{15/11} 1925 (ATA); S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Stockholms län 1936 (ATA).

Äldre avbildning: G. Lovén, teckning 1925 (ATA).

Fragmentet, som påträffades omkring år 1920 i grunden till en gammal smedja i Malsta by, förvaras nu i vapenhuset.

Grå sandsten. Mått 0,26 × 0,36 m. Ristningen är djup och tydlig.

Inskrift:

... **rsemni** i **fa** - ...
5

... *Karsæmni*(?) ...

»... Karlsämne ...»

Till läsningen: 1 **r** har förlorat hst. 3 **e** är tydligt stunget med ett kort tvärstreck. I 5 **n** är bst mycket kort t. v. om hst. Efter 8 **a** synes i fragmentets kant svaga spår av hst i följande runa. — G. Lovén: 3 i.

Troligt är, att runorna 1—6 **rsemni** utgöra slutet av ett namn. Man skulle då möjligen kunna förmoda, att inskriften har innehållit ett mansnamn *Karlsæmni*, motsvarande det från Erik den rödes saga välbekanta isl. *Karlsefni*, ursprungligen ett binamn. Som sådant, tillagt ett föregående mansnamn, kan det givetvis ha stått även i denna inskrift U 562. Rester av samma namn finnas troligen på U 592. De följande runorna 7—9 **fa**- torde utgöra början av ett *faður*.